

ΕΤΟΣ 7ον ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1880 ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ—ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Σ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ - Θ. ΛΕΦΚΙΑ ΓΡΑΦΕΙΑ Κ. ΑΓΟΡΑ— ΠΑΡΩΔΟΣ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΩΝ ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΗ ΜΙΑ

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Ο ΑΓΩΝ ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΙΡΗΝΙΚΟΝ

Άρθρον του κ. Έδ. Έρριό

Ἡ πρώτη σκέψις ἡ ὁποία ἐρχεται εἰς τὸν νοῦν, ὅταν προσέξει κανεὶς τὰ σύγχρονα γεγονότα, εἶνε ὅτι αἱ ἀναληφθεὶς μέχρι σήμερον προσπάθειαι ὑπὲρ τῆς εἰρήνης ἀγροκόπησαν καὶ διὰ καιρὸς εἰς τὴν γίνεσθαι ἡ ἐκκαθάρισις τῶν. Αὐτὴ εἶνε φυσικὰ ἡ γνώμη τῶν ἀντιδραστικῶν καὶ τῶν μιλιταριστῶν εἰς κάθε χώραν. Πρέπει δὲ νὰ ὁμολογήθῃ ὅτι ἡ γνώμη αὕτη ἔχει τὴν ὑπεροχὴν, τῆς ἐμφανίσεως τοῦλάχιστον. Εἰς αὐτὸ τὸ συμβούλιον τῆς Κ.Τ.Ε. πρὸ ἁλίγων ἀκόμη ἡμερῶν, τὴν παρελθούσαν Τρίτην, εἰ ἀντιπροσώπων τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἀνήγειραν συγχρόνως διὰ κυβερνήσεις τῶν ἀπτόνων τὴν κατάπαυσιν τῶν ἐχθροπραξιῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ ἐπιτελλομένων ἐπιχειρήσεων. Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἰαπωνίας, ὁ ὁποῖος θὰ εἶνε κάποιος ἐδαμπακοσφάχτης, συνστάθη πρὸς τὴν ἐκδήλωσιν ταύτην.

Διὰ τὸν βλέποντα τὴν ἡθικὴν ἀποψιν τῶν πραγμάτων, ἡ σίσις τῆς Κίνας, ἡ δὲ ἐθνὴς τῆς ἐν Γενεύῃ στάσις, εἶνε ἀπολύτως ἀψυχροί. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Νανκίν, διὰ τῆς διακινώσεώς τῆς τῆς 9 Φεβρουαρίου, διέψευσε τὴν πληροφορίαν ὅτι ἔδωκεν ἐκτὸς τὸν πόλεμον. Ἐπιλαμβάνεται δὲ τὸ δικαίωμα ἐμῶν τὸ ὅποιον ἔχει καὶ τὸ ὅποιον ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἶνε ἀδύνατον. Καὶ ἀναφέρεται εἰς τὸ συμφωνίαν τῆς Κ.Τ.Ε. εἰς τὸ συμφωνίαν τῶν Παρισίων καὶ εἰς τὴν συμφωνίαν τῶν 9 Δυνάμεων. Τίποτε τὸ νεμεσιώτερον, ἐν προκειμένῳ. Τὸ ν' ἀμφισβητήσωμεν τὴν κανονικὴν στάσιν τῆς Κίνας εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο θὰ ἦτο ὡς νὰ ὑπερασπίσθαι εἰς τὸ σχίσμα τῶν συνθηκῶν—τῶν συνθηκῶν ἐκείνων τὰς ὁποίας δὲν θὰ παύσωμεν νὰ προσεπιζώμεθα. Θὰ ἦτο ὡς νὰ ἐδεχόμεθα τὴν ἐπ' αὐτῶν πρὸς τὴν ἐκβροχὴν καὶ ὡς νὰ ἐχαιρέτιζαμε τὸν θρίαμβόν τῆς βίας. Ὁ σινο-αποικιστὸς φάκελλος δὲν νὰ ἐξετασθῆ ἐκ νέου. Ἡ Ἰαπωνία δύναται νὰ ἐβλῆ, ἀλλ' ἡ βία δὲν θὰ τὴν ἐξυπηρετήσει εἰς τίποτε.

Δὲν κατανοοῦμεν ἢ κατανοοῦμεν πολὺ καλὰ τὰ ἐλατήρια διὰ τὰ ὅποια αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι ἀμέσως ἐνδιεφερόμεναι διὰ τὴν τραγικὴν ὑπέθεσιν, βέχονται—χωρὶς νὰ δέχονται—νὰ συσφρασθῶν—χωρὶς νὰ μετασχηματίζονται—εἰς τὰς ἐργασίας τῆς ἐπιτροπῆς ἡ ὁποία θὰ ἐπιφορτισθῇ μετὰ τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος τῆς Σαγκάης. Δὲν θὰ ἐδεχόμεθα ὅπως ἡ Γαλλία ἀκολουθήσῃ ὁμοίαν ἔδωκ καὶ, διὰ νὰ ἔχει μίαν ὑποστήριξιν εἰς τὴν διάσκεψιν τοῦ Ἀφρικανισμοῦ, ὅπως διαπραγματευθῆναι χωριστὴν συμφωνίαν μετὰ τὴν ἡ ἐκείνην τὴν Δύναμιν. Ἡ διεθνὴς ἐκχώρησις (ζώνη) τῆς Σαγκάης πρέπει νὰ παραμείνῃ σεβαστὴ, ἀνευ βίας. Παρ' ὅλην τὴν ἀπόστασιν, διαφαίνεται ἀρκετὰ σαφῶς ὅτι αἱ πολιτικαὶ ἀρχαὶ τῆς Ἰαπωνίας εὐρίσκονται εἰς ἀσύντηκον πρὸς τὰς στρατιωτικὰς ἀρχαί. Αἱ τελευταὶ μεταβληταὶ οἱ ἐπιτελλομένοι εἰς τὴν διοίκησιν τῶν Ἰαπωνικῶν ναυτικῶν δυνάμεων, οἱ ὁποῖαι ἐπέλασαν κατὰ τῆς Σαγκάης, ἀποδεικνύουν τὴν σύγκρουσιν ταύτην. Ἄν ἐγίνοντο δευτερευόντως ἀνεργεταί, ὅπως ὁ δευτερευόντως τῆς Νανκίν ἡ τοῦ Βι—Σούγκ, σπουδαιότητος φρουρίου εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ ποταμοῦ Πιάγκ—Τσά, θὰ καθίστατο ἀδύνατος πᾶσα ἐνέργεια τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Γεσιζάβι εἰς τὴν ἰδίαν του χώραν: ὁ πολιτισμένος κόσμος δὲν ἔχει νὰ ἐχθρὴ τὴν σφαγὴν τῶν ἀδῶν Κινέζων τοῦ ἀστυκτοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Τσά—Πέι.

Ἄν πρέπει ἀπ' ἐνὸς νὰ δοθῇ εἰς τὴν Κίναν ἡ συμβουλὴ νὰ μὴ προεβῇ εἰς καμίαν πρὸς τὸν παρὲν ἐνέργειαν, ἔστω καὶ εἰς τὸ ἀπλοῦν μπελοκατῆ κατὰ τῶν Ἰαπωνικῶν προϋπόντων, ἔστω καὶ διὰ τὸν κατεριστόν σωματῶν ἐλευθέρων σκο

πευτῶν, αἱ Μεγάλαι δυνάμεις ἀπ' ἐτέρου πρέπει καὶ εἰς τὴν περιπτώσιν ταύτην, ὅπως καὶ εἰς ἕκαστὴν ἄλλαν, νὰ μείνουν πισταὶ εἰς τὴν ὑπογραφήν των, διότι αἰεὶ αὐτῆς θὰ ἔχονταν κάθε κῆρυξ τῶν μεταβῶν τῶν ἐθνῶν. Ἡ Γαλλία ἰδιαίτερος ἀφείλει, μὴ κρᾶν τὸ νὰ συνταχθῇ μετὰ τὰ σφέδρα ἐκείνων ποῦ ζητοῦν τὴν διάλυσιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, νὰ λάβει μαθήματα ἐκ τῶν συγχρόνων γεγονότων. Ἐνὰ προτείνει ὅλα τὰ κατ' ἀλλήλην μέτρα ὅπως οἱ διατάξεις τῶν συνθηκῶν καὶ τῶν συμφωνιῶν καταστοῦν ἀποτελεσματικαί.

Ἄν ἡ προσπάθεια αὕτη θὰ ἐπιτύχῃ ἢ ὄχι, εἶνε ἄλλο ζήτημα. Ἄλλ' εἰς τὴν φρικώδη ταύτην διὰ τὴν περιπελοχὴν, ὅπου ὄλοι οἱ μικροκάθες τοῦ πολέμου καιροφυλακτοῦν, ἔσοιμοι διὰ τὴν ἐπιθεσίαν ζητοῦμεν ὅπως ἡ Γαλλία καὶ λόγῳ τῆς θέσεως καὶ λόγῳ τῶν ἀγῶνων τῆς, ἐπιβλέπει τὴν φωνὴν τῆς ἐμῆς.

Ὁμολογῶ ὅτι δὲν κατανοῶ τὴν λογικὴν ἐκείνων ποῦ ζητοῦν ὅπως ἡ Κίνα ἐγκαταλείψῃ εἰς τὰ πλῆγματα τοῦ ἐπιδρομέως μιλιταρισμοῦ. Ἀσφαλῶς καὶ εἰς δὲν εἶχε τὸν θάνατον οὐδὲ ἐνὸς Ἰαπωνικοῦ ναύτου. Ἀλλὰ καὶ καὶ δὲν ἔμπορεῖ νὰ δεχθῇ τὴν σφαγὴν ἀλλοθῶν πλάσματων, ἔστω καὶ κτερίων—ὅπως οἱ Κινέζοι. Μόνον μὲν ἀπὸ συμφωνίαν ἐνέργεια τῶν λεγομένων ἀκόμη Μεγάλων Δυνάμεων ἔμπορεῖ ν' ἀπετρέψῃ τὴν συνέχισιν τῆς ἀμταχυσίας ταύτης. Τὸ νὰ καλῶμεν τοὺς ναύτας τῶν ἐν Σαγκάη διεθνῶν στόλων νὰ ἐξεγερθῶν, εἶνε περιεργὸς τῆς ἐπιβολῆς τοῦ ἐιρηνικοῦ ἐργοῦ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Εἰς τὴν πραγματικότητι, ἄλλωστε, δὲν πρόκειται περὶ τῆς Γενεύης, πρόκειται περὶ τῆς συνθήκης τῆς Βάσιγκτον, ἡ ὁποία φέρει ὑπογραφὰς ἀθηναικωτάτας. Ἄν ἀφήσῃτε ν' ἀρξῆσιν ὁ τεμαχισμὸς τῆς Κίνας, δὲν γνωρίζετε ποῦ ἔμπορεῖ νὰ σταματηθῇ ἡ σημερινὴ σφαγὴ.

(ἡ συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΣΟΦΟΙ ΟΡΙΣΜΟΙ ΕΝΟΣ ΜΕΓΑΛΕΜΠΟΡΟΥ

Ὁ τελευταῖος ἀποθνήσκων πολυεκατομμυριόχος Ἀμερικανοεὐρῶτης Ἰούλιος Ρόζενγουλντ, ἔδειξεν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, ζητούμενος, διαφόρους ὁρ σμῶν περὶ ζωῆς, ποῦ ἦσαν ἀληθῶς πρωτότυποι. Κάποτε εἶπε:

Ὁ πλοῦσιος ἄνθρωπος ἐν εἶνε ἐξυπνος διότι ἐγενε πλοῦσιος. Μὴ σκευγέτε ποτέ τὸν πλοῦτον μετὰ τὸν πτωχόν. Μετριοὶ πλοῦσιος ἄνθρωποι, εἰ ὅποιος μόνος τὸν ἐπιμελούργησαν τὸν πλοῦτον των, εἶνε ἐς τῶν ἡλιθιωτέρων ποῦ ἔχω ἴδει ποτέ στη ζωῇ μου.

Ἄφου ἀπῆξ ἕκαμ χρέματα, τὸ πρόβλημά μου τῶρα εἶνε πῶς νὰ δόσω καὶ νὰ πάρω εὐτυχίαν ἐ' αὐτῶν.

Καὶ ἕνα ἄλλο:

Κανεὶς δὲν ἐξεπλάγη περισσότερον ἐμοῦ, ὅταν αἰφνιδίως εὐρέθην ἐν τῇ μέσῳ τῶν πολυεκατομμυριούχων τῆς Ἀμερικῆς. Ἀλλὰ τὰ ἐκατομμύρια ποῦ μοῦ ἤλθον δὲν ἤμην 50 χρονῶν, δὲν ἤμποροῦν νὰ μοῦ ἀναφέρουν οὔτε ἕνα δόνη ποῦ ἔχασα, δὲν ἤμην 30 ἐτών.

Καὶ ἄλλο:

Ἡμπορῶ νὰ ἴδω τὴν μεταίωτη τῆς συσσωρεύσεως χρημάτων. Καὶ ἀπὸ τῆς κοινωνικῆς καὶ τῆς ἐμπορικῆς ἡθικῆς ἀπόψεως, ὑποστηρίζω ὅτι αἱ περιουσιαὶ ποῦ ἐκαμν διάφορα πρόσωπα, κατὰ τὴν ἐποχὴν μας, πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦν ὅπ' αὐτῶν διὰ τὴν ὑποστήριξιν ἐκπαιδευτικῶν, φιλανθρωπικῶν ἢ ἀνθρωπιστικῶν ἔργων, καὶ ὅπως θὰ ἀπελθῶν τὸς συγχρόνους—αὐτοῦ; καὶ τὰ παιδιὰ των, ὅχι ἄλλας μελλουτικὰς γενεάς.

Αἱ μέλλουσαι γενεαὶ θὰ φρονίσουν δ' ἐαυτὰς.

Καὶ τὸ ἔξῃ:

Ἄπεχθάνομαι τοῦ; φιλαργύρου. Κληρονομία μεταδοθεῖσιν εἰς τὴν τρίτην καὶ τὴν τετάρτην γενεάν, ἀπεδελθῆσαν μάλλον ἐμπόδιον ἔχι στοιχείων πρὸδου. Ἐπιζῶ ὅτι θὰ προλάβω τὰ πλοῦτή μου ἀπὸ τοῦ νὰ γίνω μιλύπετρος γύρω στὸ λακίμ τῶν παιδῶν μου. Ἡ γενεὰ ποῦ συνέτρεξεν εἰς τὴν δημοιργίαν τῶν ἐκατομμυριούχων πρέπει νὰ ἀπελθῆσιν ἐκ τῆς γενναϊοδωρίας των.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΟ ΝΟΥΜΕΡΟ 31.328 ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΒΕΝΕΖΗ

Ἐλάχιστα εἶνε—κι ὁ λόγος ἐδῶ γιὰ τὰ περὶ—τὰ σπουδαία ἔργα ποῦ εἶδαν τὸ φῶς τὰ τελεφεταῖα τοῦτα χρόνια στὴν Ἑλλάδα καὶ ποῦ μᾶς ἔκαμαν νὰ τὰ προσέξομε ἰδιαίτερα, ποῦ μᾶς ἀφῆσαν ἐντύπωσιν ξεχωριστή. Οἱ «Περιζωμένοι» τοῦ Βασίλη Δασκαλῆ, οἱ «Σελήνη ἀγῶνες γιὰ τὴ μικρὴ ζωὴ» τῆς Ἑλλης Δασκαλῆ, τοῦ Νίκου Κατηφόρη «Ὅσο κραταί τὸ σκοτάδι», τοῦ Κώστα Βιρναλή «Ἡ ἀληθινὴ ἀπολογία τοῦ Σωκράτη», τοῦ Κοσμά Πολίτη τὸ «Δεμονοδίσκος» καὶ πάντα ἀπ' ὅλα ἡ ἀσύγκριτη «Ζωὴ ἐν Τάφῳ» τοῦ δυνατοῦ Μυριβήλη. Μαζὶ μ' αὐτὰ ὡσοτὸ καὶ δικίον νᾶναφῆρα καὶ τὰ δύο βιβλία τοῦ Βενέζη μας: «Ὁ Μαυρὸν ἄλκα» ποῦ κυκλοφόρησε πρὶν ἀπὸ τρία περίπου χρόνια καὶ «Τὸ Νούμερο 31.328», τὸ βιβλίον ποῦ μὸς ἔδωκε τὴν ἀφορμὴν τοῦ λογιόλογου τοῦτο σημείωμά μου.

Μετὰ τὸ ἔργον τοῦτο θέλησε ὁ συγγραφέας νὰ μᾶς δώσει τὴν ἱστορία τῆς αἰχμαλωσίας του στὰ ἐργατικά ταγματὰ τῆς Ἀνατολῆς Ἰπὸ-βου τοῦ 1922 κ' ὕστερα. Μᾶς ζουγραφίζει ἐντονα καὶ παραστατικὰ καὶ μ' ὅλες τὶς λεπτομέρειες τῆς φρικτῆς ἀθλιότητος τῆς μαρτυρικῆς του ζωῆς, τὴν ἀπελπισίαν του, τὴν ἀγωνία του. Ἐγὼ τοῦλάχιστο δὲν ξείρω κανένα Ἑλληνα συγγραφέα ποῦ νᾶχει ματὶ τόσο γυμνασμένο στὸ ν' ἀδραχέει καὶ τὰ πῶ ἀσημαυτὰ τῆς ζωῆς καὶ νὰ μᾶς τὰ τῆς σιαιεῖ μὲνα τρόπο τόσο ἐξοχο, τόσο ἀριστοτεχνικῶς.

Πολλὰ εἶνε τὰ πρόσωπα ποῦ δροῦνε μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἱστορία. Μερικὰ ἀπὸ αὐτὰ θέλησε νὰ τὰ προσέξει περισσότερο, νὰ τὰ ψυχολογήσῃ βαθύτερα. Ἄλλα πάλαι μᾶς τὰ χαρακτηρίζει μετὰ μὴ μόνον δυνατὴ κοντυλιὰ. Ὅπως κι ἂν ἔχει τὸ πρᾶμα, οἱ ἥρωες του ὄλοι εἶνε ὀλοζώντανα καὶ καλὰ χαρακτηρισμένοι.

ΕΜΑ ΠΑΝΑΡΧΑΙΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΧΙΛΙΕΣ ΔΙΑΚΟΣΕΣ ΠΑΡΘΕΝΕΣ

Στὸ γαλλικὸν περιοδ. κ' Αἰγυπτιακὸν Μελέται» δημοσιεύθηκε τὸ ἀκόλουθον πανάρχαιο καὶ χερτωμένο Αἰγυπτιακὸν παραμῦθον:

Μιὰ φορὰ ἦταν βασιλεῖς στὴν Αἴγυπτον ὁ Φαραὼ Τσιτανπάδ. ἦταν ἕνας ἰσχυρότατος καὶ ἐνδοξότατος βασιλεὺς. Οἱ νίκες του ἦταν ἀμέτρητες, οἱ θησαυροὶ του ἀνυπολόγιστοι κ' ἡ δόξα του τρισηγάλη στὸν κόσμον.

Κουρασμένος καὶ χορταῖος ἀπὸ δόξαι καὶ πλοῦτη ὁ ἡμίθεος αὐτὸς βασιλεὺς ἐπιζητοῦσε κάθε μέρα καὶ καινούριες ἡδονὰς καὶ πρωτόειπτες ἀπολαύσεις γιὰ νὰ κάνει τὴ ζωὴν του περισσότερον εὐτυχισμένην.

Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ κάλεσε μιὰ μέρα τὸν Παμαλχίν, τὸν πῶ γενναῖο ἀπ' τοὺς στρατηγούς του, ποῦ τοῦ εἶχε ἔως τὴ μέρα ἐκείνην κερδίσει νίκες ἀλογάριαστες στοὺς πολέμους καὶ τοῦ εἶπε:

Ἦλθαν ἔμποροι ἀπ' τὴν ἄλλη ἀκρὴ τοῦ Νείλου καὶ μοῦ εἶπαν πῶς ὑπάρχει μιὰ χώρα πῶ πέρα ἀπ' τὴν πολιτείαν τῶν Χαλδαίων, κοντὰ στὰ μεγάλα βουνὰ ποῦ οἱ κορφεὶ των φτάνουν τὸν οὐρανόν. Ἐκεῖ στή χώρα αὕτη, οἱ γυναῖκες εἶνε πῶ ὡραῖες ἀπ' τὶς δικῆς μας.

Θέλω νὰ πάρεις τὰ καλλίτερα παληκάρια σου καὶ νὰ πᾶς στὸ μέρος αὐτό. Θὰ ξεπατώσεις τὰ χωριά, θὰ κάψεις τὰ δάση, θὰ ρημάξῃς τὰ χωράφια, ἐάν αὐτοῖ σ' εὐχαριστοῦν. Ἀλλὰ θὰ πρέπει γιὰ μένα ὄσους θησαυρούς εὐρεῖς. Καὶ πρὸ παντός, θὰ μοῦ φέρεις ἐκατὸ ἀπ' τὶς ὡραϊότερες παρθένας τοῦ τόπου. Ἄκουσε καλά! Πρέπει νὰ εἶνε ὡραῖες σὰ θεὸς καὶ ἀπολύτως παρθένας! Πήγαινε!

Ὁ Παμαλχίν πήρε μᾶς του στρατὸ πολὺ καὶ γύρισε νικητῆς. Ἐπάγει στὰ πολεμικὰ του ἄρματα ἦτανε σπιθαμμένο τὸ χρυσάφι, τὰ διαμαντικά τὰ πολύτιμα ὑψάσματα. Καὶ τὰ κρασιὰ καὶ τὰ ἀρώματα. Καὶ μέσα σὲ σιδερένια κλουβία ποῦ τὰ φρουροῦσαν ἀγύφτως οἱ πολεμιστῆς του, ἦταν γυμνῆς οἱ ἐκατὸ πενιάμορφες.

Τὶς πήραν καὶ τὶς ἔφεραν στὸ Φαραὼ. Τὶς εἶδε. Ποιὲ δὲν εἶχε ἴδει τόσον ἐξοίαια γυναῖκα κορμιὰ. Οἱ ἔμποροι δὲν εἶχαν πῆ ψέμματα.

Ὁ Τσιτανπάδ, σὰ εἰδικὸς ποῦ ἦταν, ἐξετίμησε μετὰ τὴν πρώτην ματιὰ, πόσον ἦταν ἀπαλὸ τὸ χροῦδι τῆς σάρκας των, πόσο ἦταν γοητευτικῆς οἱ καμπύλες τῶν μηρῶν καὶ πόσον ὑπερήφανα στήθη οἱ μαστοὶ των. Ὑστερα ῥώτησε γιὰ τὴν παρθενία.

— Σοῦ τὴν ἐγγυώμαι, βασιλεῖ μου! Ἀποκρίθηκε ὁ Παμαλχίν.

Ὁ Φαραὼ διάλεξε μιὰ γιὰ τὴν πρώτην νύχτη του. Ἀλλὰ τὴν ἐδίωξε ἀμέσως ἀφρίζοντας ἀπὸ θυμῶ. Δὲ ἦταν ἡ δυστυχὴς αὕτη παρθένα. Πῆρε ἄλλη καὶ κατόπιν ἄλλη. Μέσα σὲ λίγες νύχτας καὶ ἡ ἐκατὸ νεράιδες πέρασαν ἀπὸ τοῦ κρεββάτου του. Καμμιά δὲν ἦταν... ἐν τάξει.

Ὁ Τσιτανπάδ ἐξέκαλλε ἀπὸ θυμῶ φώναζε τὸν Παμαλχίν καὶ τοῦ φέρθηκε σκληρότατα.

— Σὲ γέλασαν μπουφῶ! Πάρε τις καὶ φέρε τις πίσω στή χώρα τους καὶ φέρε μου ἄλλες ἐκατὸ!

Ἀλλὰ νὰ εἶνε ἀληθινῆς παρθένας, γιὰτὶ ἄλλοιως θὰ σὲ ρίξω νὰ σὲ φάνε οἱ σκορπιοὶ!

Ὁ στρατηγὸς ἔφυγε ξανά. Οἱ ἐκατὸ κοπέλλες ποῦ ἔφερον ἦταν ἀκόμη πῶ ὡραῖες ἀπ' τὶς πρώτες. Ὁ βασιλεὺς σ' αἰ τους ἐγοητεύθη. Δὲν ἄργησε ὅμως, ν' ἀπογοητευθῆ. Κ' αὐτὲς δὲν ἦταν παρθένας!

Αὕτῃ τῇ φορὰ ὁ θυμὸς τοῦ Φαραὼ ἦταν τρομερός.

— Νὰ φύγεις ἀμέσως πίσω! Κι ἂν δὲν μοῦ φέρεις ἐκατὸ παρθένας τοῦτῃ τῇ φορᾷ, θὰ σὲ σουβλίσω τέρας!

Ὁ γενναῖος πολεμιστῆς ἔφυγε. Καὶ γύρισε μετὰ καινούργιου τοισέτι κοριστῶν, ἰδεωδῶς ὡραίων. Ἀλλὰ, φῶ! καὶ τῇ φορᾷ αὕτῃ ἡ δοκιμασία ἀπέδειξε πῶς δὲν ἦταν παρθένας. Τρελλὸς ἀπ' τὴν ὀργὴν ὁ Τσιτανπάδ πρόσταξε νὰ στραγγαλιστοῦν τὸ ἕνα τρίτον τῆς φρουρῆς του. Πρόσταξε καὶ κήκων ζωντανῆς πολλὰς γυναῖκες τοῦ παλατιοῦ του. [Καὶ γιὰ περισσότερη καταπορεύσιν τῆς ὀργισμένης ψυχῆς του διέταξε καὶ κρέμασαν μπροστὰ του τρεῖς δοκεδάδες ἀπ' τοὺς ἀρχόντες τῆς φυλῆς.

Ἀλλὰ τὸν Παμαλχίν δὲν τόλμησε νὰ τὸν πειράξῃ. Δὲν εἶχε ἄλλο τόσο γενναῖο στρατηγὸν γιὰ νὰ μάχεται μετὰ τοὺς Χαλδαίους κ' ἦταν ὁ μόνος ποῦ μποροῦσε νὰ ξεπανάγῃ στή μυκηνητὴν χώρα τῶν πενιάμορφων γυναικῶν. Ὁ Παμαλχίν πήγε, ξαναἦλθε κ' εἶ ξαναπήγε. Πῆγε καὶ ἦρθε δόδεκα φορὲς κ' ἔφερε ὄλες μᾶζι χίλιες διακόσες κοπέλλες.

Ἀλλὰ ἀπὸ τὶς χίλιες διακόσες αὐτῆς καμμιά δὲν ἦταν... ἐν τάξει!

Ὁ Τσιτανπάδ ποῦ ὕστερα ἀπὸ τόσες ἀλλεπάλληλες ἀπογοητεύσεις εἶχε θανατώσει τὸ μεγαλειότερον μέρος τοῦ στρατοῦ του κ' ὄλους σχεδὸν τοὺς ἀρχόντας τῆς χώρας του, φώναξε τὸν Παμαλχίν καὶ τοῦ εἶπε:

— Δόσε μου, τέλος πάντων, νὰ καταλάβω, ὁ ἡλίθιε, πῶς τὰ κατόφρες νὰ γελασεῖς δόδεκα φορές συνεχῶς. Μήπως δὲν ὑπάρχουν παρθένας σ' αὕτῃ τῇ χώρα;

— Πανίσχυρος βασιλεῖ μου, ὕψω χουνί! Ὅλες ὄσες σὰς ἔφερα βασιλεῖ μου, ἦταν παρθένας!

— Δὲς ψέμματα!

— Ὅχι, βασιλεῖ μου πολυχρονομένη, ὄχι! Τὸ ξέρω πολὺ καλά πῶς ἦταν παρθένας ὄλες. Μεγάλαι μου βασιλεῖ ποῦ ὁ Νείλος πάντα νὰ θροῖσῃ τὴ γλῶσσα σου καὶ τὰ χελλῖ σου νὰ σταῖζον μέλι, σοῦ τὸ ὀρκίζομαι. Ἦταν ἐν τάξει! Τὶς δοκιμασία γραμμῆ, μιὰ πρὸς μιὰ! Χωρὶς δυνάμη δὲν πῆγα καμμιά!

Τὸ γράφημά του, καθὼς βλέπετε ἀπὸ τὶς λίγες ἀφῆτες γραμμούλες, λιτό, ἀπείρητο, δίχως κανένα στολίδι. Ἐπιγραμματικὸν Ἀποφύγει τοὺς λυρισμούς. Σχημαίνεται τὶς ποιητικῆς εἰκόνες. Δὲν τὸν συγκινεῖ ἡ ὡραία ἐκφραση. Δὲ γυρβεῖ σπάνιες λέξεις. Πόσο διαφορετικὸς ἀπὸ τὸν Μυριβήλη! Ἐκείνος εἶνε σκλάβος τῆς πλοῦσιος, τῆς ἡχέρης, τῆς δουλεμένης φράσης. Τὸν ἔχω παρακολούθησι κάμποσες φορές τὴν ὥρα ποῦ ἐργάζεται. Τῆνε δουλέβει ἐπίμονα τὴ φρίσην τοῦ ὄσπου νὰ τὴν ὑποτάξῃ τελειωτικὰ, νὰ τὴν κάνει ρυθμική, μελωδική, καλαίσθητη.

Ὁ κ. Κλέωνας Παράχοις, μετὰ τὴν ἀδικὴ ἀφοστρότητα ποῦ τότε χαρακτηρίζει βριακεῖ «Τὸ Νούμερο» ἔργο πολὺ εὐκόλο, ποῦ εὐκαλὰ γίνεταί κ' εὐκόλα ἔγινε. Οὔτε λίγο, οὔτε πολὺ. Τὸν παρακολῶ νὰ μὸς δώσει τὴν ἀδείαν νᾶχω διαφορετικὴ γνώμη ἀπ' αὐτόν. Ὁ κ. Βενέζη καταπίσθησε σπουδαία καὶ δύσκολα δουλιὰ καὶ μετὰ ὑπομονὴν καὶ μετὰ τὴν ἐξοχὴν πέρα. «Τὸ Νούμερον» εἶνε ἔργο μετὰ ἐξαιρετικὴν τεχνουργίαν καὶ δύναμη. Μετὰ τὸ ἀριστὸ ἔργο.

Κ. Μ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

ΕΜΑ ΠΑΝΑΡΧΑΙΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ

„ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ”

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Δραχ. 100
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Δραχ. 250

Περιοδικών αντιπροσώπων
ανά την υπαίθρου :
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΓΙΟΥΚΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ : Δραχ.
3 ο στίχος.
ΥΡΑΠΕΣΩΝ, Άνωπόρων εταιριών,
Δραχ. 5 ο στίχος.
ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ, επαγγελματιών
και δημοσίων φύσεως, επί
αιτέρω συμφωνίας.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΝΙΚΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Άλληλογραφία Διαχειρίσεως

Κον Γ. Χαραλαμπίδην. Δι-
καστικόν κλητήρα. Ένταυθα. —
Έπανερχόμεθα διά να σάς υπομνή-
σωμεν τό εκ συνδρομής χρέος σας,
από περασάν άλλοι πέντε μήνες
μετά την τελευταίαν υπόσχεσίν σας.
Κου Σοφοκλήν Χ' Γεωρ-
γίου, Γεώργιον Βλασέλλην,
Σταυρόπουλον και Γεώργιον
Πολυζώνην σωφέρ. Ένταυθα. —
Σας υπενθυμίζομεν τάς υποχρεώ-
σεις και περιμένομεν.

ΕΚΛΕΚΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

- Κ. Βάρναλη : 'Ο Σολωμός χωρίς μετα-
φυσική Δραχ. 30
  - Κ. Βάρναλη : Σκλάβοι πολιορκημένοι
Δραχ. 35
  - Πολυλά - Ζαμπέλιου : Γύρω στό Σολω-
μό Δραχ. 28
  - Παλαμά - Ψυχάρη : Γύρω στό Σολωμό
Δραχ. 28
  - Κ. Καρυφύλα : 'Ο άγνωστος Σολω-
μός Δραχ. 35
  - Κ. Κρουμπάχερ : Βυζαντινή λογο-
τεχνία Δραχ. 25
  - Μακωνικά μυ- Βέλθανδρος και Χρυ-
σιατορήματα : σάντζα Δραχ. 15
  - » » : 'Ερωφίλη Δραχ. 31
  - Ν. Καζαντζάκη : Νικηφόρος Φωκάς
Δραχ. 35
  - » » : 'Οδηγός Δραχ. 35
  - » » : Χριστός Δραχ. 35
  - » » : Τι είναι στή Ρου-
σία τρεις τόμοι Δραχ. 55
  - Γαλ. Καζαντζάκη : 11-1 μ. μ. Δραχ. 25
  - Σ. Χιλιάτζη : Φυσιολογία και Σο-
λωμός Δραχ. 15
  - Μ. Τσαρμάκου : 'Εκ Βαθών Δραχ. 25
  - Κάλλου : Άπαντα Δραχ. 25
  - Μηνιάτη : Λόγοι και διδαχαι 2 τό-
μοι χρυσόδοτοι Δραχ. 125
  - Παράσχος - Δευκοπαρίδη : Τά άρωμά-
τερα 'Ελληνικά τραγούδια Δραχ. 40
  - Δ. Πουρνάρα : 'Η ιστορία του 'Αγρο-
κινήματος εν 'Ελλάδι Δραχ. 40
  - 'Ομ. Μπεκέ : 'Η χαρά του θουνοῦ
Δραχ. 30
  - Α. Σπανούδη : 'Ο 'Αθλητισμός Δραχ. 25
  - Π. Πικρού : 'Η Έστία που κυβερ-
νησε την 'Ελλάδα (άδειο) Δραχ. 20
(δωμένο) Δραχ. 30
- Τά παραπάνω βιβλία πωλούνται μέ
τιμές 'Αθηνών εις τά Γραφεία μας
παρά του κ. Κ. Καρτέρη.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΟΙΚΙΑ

εις υννοικίαν Πόρτες. Πλη-
ροφορία εις τά γραφεία μας.

Αναμείνατε προσεχώς
τόν «Καρνάβαλον»

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ „ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ”

ΑΝΑΔΑΜΒΑΝΕΙ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΙΝ :

Βιβλίων
Έφημερίδων
Περιοδικών
Καθώς και πά-
σης άλλης φύ-
σεως έκδοτικήν
εργασίαν.

Έπιστολογρά-
των, κάρκ-βι-
ζιτ, άγγελτηρί-
ων γάμων και
κηδειών καθώς
και όλα τά είδη
των έντύπων
διά τάς Κοινό-
τητας και λοι-
πάς διοικητι-
κούς αρχάς.

Καλαισθησία, γούστο, επιμέ-
λεια, ταχύτης, τιμαί λογικαί.

Ο ΑΝΤΙΛΑΛΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ

*** Στή αΝέα Έστία, τό γνωστό
λογοτεχνικό περιοδικό που διευθύ-
νει ο 'Ακαδημαϊκός κ. Ξενόπουλος
— Διαβάσαμε μία κριτική για τόν
'Ιώβ, και μία έκτεταμένη μελέτη του
πρωτοχρονιάτικου φύλου του «Τα-
χυδρόμου».

— Στήν [α' Έστία] του κ. Κύρου
μια εκπαινετική βιβλιογραφία για τό
βιβλίο του Βενέζη.

— Στόν α' Ελευθέρο 'Ανθρωπο-
λόγη μία άπ' τό δημοσιογράφο κ.
Νταϊφά.

— Στή μεγάλη λογοτεχνική έπι-
ώρηση του Παρισιού «La grande
revue» ένα σημείωμα για τόν κ.
Μυριβήλη, κί' απάντησή του στό
γράμμα του γαλλικού περιοδικού.

— Στο γαλλόφωνο «Balkan» είσα-
με μεταφρασμένο στό γαλλικά όλο-
κληρο τό κεφάλαιο 'Αθυσία στόν ή-
λιο άπ' τά «Αιδηγήματα» του ίδιου.

— Στήν «Καθημερινή» μία ώρα
άνταπόκριση του Πρωτοπάτη γύ-
ρω σε μία νέα παρισιάνικη έκδοση
της Σαπφώς με γαλλική μ' άφραση
και σχόλια.

— 'Ισως να τό άναδημοσιέψουμε
αυτό τό τελευταίο.

— 'Η άραίωση των έκδόσεών μας
δυστυχώς δε μας επιτρέπει πια να
εξανόνομεν στό λεσβιακό άναγνω-
στικό κοινόν

— Τό κάθε τι που τιμά τό νησί
μας και άσχολεϊται εκπαινετικά μέ
τή λογοτεχνία του.

*** 'Όσοι οι Χιώτες, ή... μερικοί
Χιώτες όπως θέλει ο κ. Πρατής,
γιοχαισάνε τούς ποδοσφαιριστάς
που δεχτήκανε τό ερωσφιρίλιμα-
τις εύόδους άλλη μία φορά.

— Τούς άξιζε, και χιλία άφαιρι-
μοί στους γιοχαιστάς.

— Αυτή τη φορά είμαστε με τή
«Καλαϊπετίσσα» κείνη την άληξιμόνη-
τη.

— Φωνταζόμεθα μονάχα πώς δε
θα βρεθούνε κ' έδώ τέτοιο βάρβα-
ροί τύποι άγάμσα στους θεατές.
— Που να κρίνουν τό ίδιο στούς
Χιώτες που τοιμάζονται να ξανάρ-
θουν.

— Κάθε φιλοξενούμενος πρέπει
νάνε σεβαστός μέσα στό γήπεδο της
πόλεώς μας κ' έξω άπ' αυτά.

— 'Εννοείται πώς ο κόσμος άρχι-
σε να άηδιάζει αυτές τις «παραστά-
σεις».

— Και όπως πάνε τά πράγματα,
δέν θα γίνονται νάφισει τούς διαφό-
ρους κλωστολόγους να λακτίζονται
ανάμεταξύ τους.

— Χωρίς θεατές.

*** 'Η Φούλα και ή Κάστρου και ή
Μοσκιός και όλος ο θάσος της
ακακούρης πεθεράς» δικάζεται εις
τήν 'Αθήνα.

— 'Η Φούλα πήγε στό δικαστήριο
μέ τά ξανθά της μαλλιά όντελαρι-
σμένα, μέ τά φρύδια άύστηρώς ξε-
ριζωμένα, και τά χείλη πορφυρά
άπ' τό «κόκκινο».

— Σά να τά βούτηξε μόλις στό
αίμα του άντρός της.

— Είνε ή νέα Σαλώμη, που κορ-
δαικίζεται ερωτικά άκόμα και στό
σύννορα της καρμινιάδας.

— 'Όταν ο δικαστής της έκανε
τήν τυπικήν ερώτηση «έγαμος ή
άγαμος ;»

— Τό έρωθυρόμαλλον θήλυ άπήν-

Ο Λεσβιακός στίχος ΣΤΡΟΦΟΥΛΑ

Με μία ματιά, μ' ένα λουλουδι
— με κάποιο πρόσχημα μικρό —
πόσο μ' άρέσει να μπορώ
σιμά σου ναρχώμαι, Τραγουδι !

ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΙΑΚΟΣ

Για να μαθαίνετε

'Απ' όλα τά δοντα, τά έτοιμα έ-
χουν την ισχυρότερη άσπρηση, κί'
ανάμεσα άπ' αυτά πάλι εί πεταλού-
δες αίσθάνονται καλλίτερα είδη-
ποτε μυρωδιά, πρό πάντων δε οι
θηλυκές.

— 'Ο έλέφας είνε ο μακροβί-
τερος άπ' όλα τά ζώα, φθάνει δε
συνήθως σε ηλικία 200—250 χρό-
νων. Δεύτεροι έρχονται οι παπα-
γάλοι και οι άετοι που συχνά ό-
περβαίνουν τά 100. 'Ο έμποπότα-
μος, ο ρινόκερος και ή φάλαινα
φθάνουν πολύ σπανίως σ' αυτή την
ηλικία. 'Από τά άλλα ζώα ο λέων
μόλις φθάνει τά σπράντζα, ο άγρίο-
χαιρος τά 20, τό πρόβατο τά 15,
ή άλεπούς τά 14, ο λαγός τά 10 και
ο ποντικός τά 6.

— 'Η άραίωση των έκδόσεών μας
δυστυχώς δε μας επιτρέπει πια να
εξανόνομεν στό λεσβιακό άναγνω-
στικό κοινόν

— Τό κάθε τι που τιμά τό νησί
μας και άσχολεϊται εκπαινετικά μέ
τή λογοτεχνία του.

*** 'Όσοι οι Χιώτες, ή... μερικοί
Χιώτες όπως θέλει ο κ. Πρατής,
γιοχαισάνε τούς ποδοσφαιριστάς
που δεχτήκανε τό ερωσφιρίλιμα-
τις εύόδους άλλη μία φορά.

— Τούς άξιζε, και χιλία άφαιρι-
μοί στους γιοχαιστάς.

— Αυτή τη φορά είμαστε με τή
«Καλαϊπετίσσα» κείνη την άληξιμόνη-
τη.

— Φωνταζόμεθα μονάχα πώς δε
θα βρεθούνε κ' έδώ τέτοιο βάρβα-
ροί τύποι άγάμσα στους θεατές.

— Που να κρίνουν τό ίδιο στούς
Χιώτες που τοιμάζονται να ξανάρ-
θουν.

— Κάθε φιλοξενούμενος πρέπει
νάνε σεβαστός μέσα στό γήπεδο της
πόλεώς μας κ' έξω άπ' αυτά.

— 'Εννοείται πώς ο κόσμος άρχι-
σε να άηδιάζει αυτές τις «παραστά-
σεις».

— Και όπως πάνε τά πράγματα,
δέν θα γίνονται νάφισει τούς διαφό-
ρους κλωστολόγους να λακτίζονται
ανάμεταξύ τους.

— Χωρίς θεατές.

*** 'Η Φούλα και ή Κάστρου και ή
Μοσκιός και όλος ο θάσος της
ακακούρης πεθεράς» δικάζεται εις
τήν 'Αθήνα.

— 'Η Φούλα πήγε στό δικαστήριο
μέ τά ξανθά της μαλλιά όντελαρι-
σμένα, μέ τά φρύδια άύστηρώς ξε-
ριζωμένα, και τά χείλη πορφυρά
άπ' τό «κόκκινο».

— Σά να τά βούτηξε μόλις στό
αίμα του άντρός της.

— Είνε ή νέα Σαλώμη, που κορ-
δαικίζεται ερωτικά άκόμα και στό
σύννορα της καρμινιάδας.

— 'Όταν ο δικαστής της έκανε
τήν τυπικήν ερώτηση «έγαμος ή
άγαμος ;»

— Τό έρωθυρόμαλλον θήλυ άπήν-

Άπό την ιστορίαν ΕΝΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

'Ο περίφημος Γάλλος δημοσι-
γράφος Γουσταύος Έρβέ καταδι-
κάστηκε για ένα άπαναστατικό άρ-
θρο που δημοσίευσε στην έφημε-
ρίδα του, σε πολυετή φυλάκισα.

'Αλλά πριν λήξη ή προθεσμία
της ποινής του, κατέ πρότασιν του
τότε ύπουργού της Δικαιοσύνης κ.
'Αριστέδη Μπριάν, άπενεμήθη χά-
ρις στους πολιτικούς καταδίκους,
μεταξύ δε των άλλων και στόν
'Ερβέ.

Στην περίπτωση αυτή ο φυλακι-
σμένος άπηθύονε προς τά μέλη του
δυσουργού συμβουλίου την κάτω-
θι άπολαυστική επιστολή :

α' Ο Γουσταύος Έρβέ προς τοῦς
δυσουργούς της Μικράνας (άναλόγο
προς τό δικό μας Ψωρακώστηνα).

— Πριν βγώ από τό κελλί, στό δ-
ποιο έσείς, οι προκάτοχοί σας και
τό αυτοκαλούμενο δημοκρατικό
Κοινοβούλιο είχατε την άναίσχυ-
νία και τή θλακεία να με κλείσετε
έπι είκοσιέξη μήνες εν είκοσιώ
αίωνα για ένα δημοσιογραφικό άρ-
θρο, δέν έρ σκω λέξεσ γά να σάς
εκαφράσω άξιοπρεπώς την εγγυ-
μοσύνη μου για τή χάρη σας.

— Με όλα τά ψέξιμο που έκανα,
δέν κατόρθωσα να βρω παρά μόνο
μία λέξη : τή λέξη του Καμπαρόν.
Σας την άπευθύνω λοιπόν άπό τό
βάθος της καρδιάς μου, βέβαιος ο-
τι σάς εξίζει άπολόγητος.

Γουσταύος Έρβέ.

Οι ύπουργοί σκόλιασαν όταν δι-
όβρασαν τό πρωτοφανές αυτό εύχ-
ριστήριο, αλλά ο Έρβέ, για καλή
του τύχη, βρισκόταν πε άξω από
τή φυλακή κί' έτσι δέν μπορού-
σαν ν' άνακαλέσουν πια την άπό-
φασή τους.

Υπολογισμός ταχύτητος !

— Δώσε μου τ' όνομά σας, κύ-
ριε ! Θά σας υποβάλω μήνυνη, θει
τό αυτοκίνητό σας έστρεχε με 80
χιλιόμετρα την ώρα !

— Ψέμματ, κ. άστυφύλακα.

— Έγώ μόλις είμαι μισή ώρα που
σπάρω !

Η Κουζίνα

Φραντζολίτσες οικονομι-
κές. — 1 μεγάλο φλυτζάνι άλα-
ρι, 2 μεγάλα φλυτζάνια ψουλα
μπαγιατικού ψυμινο, 1 1/2 μέγα-
λο φλυτζάνι γάλο, 2 αυγά, 1 κου-
τάλι σούπας βούτυρο, 2 κουταλά-
κια μπένι κιν πίκουντερ, λίγο ά-
λάτι.

Μουσκεύομε τά ψήχουλα σε
κρύο γάλα 10 λεπτά, προσθέτομε
τό άλαρι, την πίκουντερ, τό άλάτι,
τά αυγά κτυπημένα, κατόπι τό
λουμένο βούτυρο και τά άνακα-
τεύομε όλα μαζί. Θερμίνομε φερ-
μάκια δουτυρωμένα και γεμίζομε
μέ τό μίγμα. Τά ψήχομε 25 λε-
πτά της ώρας σε φούρνο 204 θε-
θμών.

ΚΝΟΥΠ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ „ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ,, Α. Ε.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Συνδυασμός

έγγραφής προς άπόκτησιν και άμμεσον παραλαβήν των κάτωθ. έρ.ων :

1) ΕΓΓΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ	Τιμή	ΔΡΧ.
12 Τόμοι δερμάτινοι		6000
Κ. ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ		
2) ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ (Εις κενογραφημένη)	Δραχ. 1400	1260
8 Τόμοι δερμάτινοι		
*Εμπτίως 10 ομο δια τούς συνδρομητάς Εγμ. Λεξικού		
3) ΤΡΙΑ ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ (Εις 4 Δερμάτινους τόμους) ΒΙΟΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ	ΚΑΙ	1920
4) ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ ΕΞ ΤΟΜΟΙ (Πανόδοτοι)		9180
5) *Κτοι, έναντι του όλικού ποσού . . . . Δραχ		2180
δια προκαταβολής άμ τή έγγραφή		7000
και άποδοχής 20 τριμηνιαίων τετραμηνιαίων (τριμηνιαίων) μηνιαίων γραμματίων		
6) *Αποκτάτε άμέσως την πληρεστέραν και εθηνότεραν δ όλιεθήλην (Ζητήσατε και ειδικήν εγκύκλιον δι' έκαστον των άνωτέρω έρ.ων)		

ΑΛΕΞ. ΜΠΟΥΒΙΕ ΤΑ ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΑ ΛΙΟΝΤΑΡΙΑ

Συναρπαστικώτατο μυ-
θιστόρημα της εποχής
της Γαλλ. Έπαναστάσεως

[Συνέχεια εκ του προηγουμένου]

Πράγματι ο Έ. δώ δουτηγμένος
στό αίμα κρεμότανε επάνω στους
πασάλους : τά πόδια του ήταν βυ-
θισμένα στό νερό !

Μόλις ο μυλωνάς έστρεψε τό
φύς του φαναριού προς τό πρόσω-
πό του, άνέκραξε :

— Δέν είνε νεκρός !
— Άς τόν άνεβάσουμε γρήγορα.
— Ναί. Άνοιξε την καταπα-
κτή.

Ο ύπηρέτης συνεμορφώθη. Κα-
τόπιν έσπευσε προς τόν κύριόν του
που κρατούσε τόν πληγωμένο άπό
τά χέρια και τόν βοηθήσε πιάνον-
τας τά πόδια. Τόν μετέφεραν στό
δωμάτιο του μυλωνά. Ψύχησαν ά-
μέσως την ύπηρέτρια ή όποια έ-
σπευσε να περιποιηθεί τόν τραυ-
ματία. Ψάφου το σκυλί που είδαν
να τριγυρίζει κάτω, είσήλασε μέσα
στό δωμάτιο. Έστρεψε ένα γύρω
μυρίζοντας και φθάνοντας εμπρός
στό κρεβάτι που ήταν ξαπλωμέ-
νος ο κύριός του, ήρρισε να κινά
τρελλά άπ' τή χαρά την ούρά. Έ-
πειτα πλησίασε τόν ύπηρέτη και
έστρεψε άπό εγγυμοσύνη τό ύγρο
κεφάλι του στό γόνατά του.

Στην άρχή έκείνος φοβήθηκε με
τήν προσέγγιση του σκυλιού. Έ-
πειτα άντελήφθη περι τίνος επρό-
κειτο. Τό χάλδεψε. Τό σκυλί κα-
τόπιν τινάχτηκε έξω άπ' τό δωμά-
τιο και στάθηκε εμπρός στην πόρ-
τη σαν να περιμένε να τό ακολου-
θήσουν.

Ο δυστυχισμένος ύπηρέτης άν
και φρόντανε να κατέσει ξανά,
έν τούτοις τό έπεχείρησε για να
μην έκταθεί στόν κύριό τεμ. Τό
σκυλί προχώρησε μπροστά κεν-
ωνώντας χιρούμενα την ούρά κί' ο
ύπηρέτης άκολουθούσε. 'Όταν έ-
φθασε στό μέρος του μηχανοστα-
σίου όπου εδρείθη προηγουμένως ο
'Ερβέ, τό σκυλί στάθηκε, δειχνο-
τας με τό ρύγχος του ένα μικρό
σωματάκι ριχμένο επάνω στους δο-
κούς. 'Ο ύπηρέτης έσκαψε φωλι-
ζοντας με τό σινάρι και πιατή-
ρησε τό κ ξινοθό πιδιάκι, σχεδόν
γυμνόν, πού κοιμότανε ξαπλωμένο
ανάμεσα σε δύο δοκάρια.

— Είνε τό παιδί ! Ψιθύρισε.

Τό πήρε με προσοχή και προ-
φύλαξη στό χέρια του. Τό σκυλί
δρβώθηκε στό πισινό του πόδια
και του έγλυψε τά γυμνά ποδαρά-
κια.

— Ά τό καυμένο τό σκυλί ! Αυτό
τό έσωσε ! Ψιθύρισε ξανά ο ύπη-
ρέτης και ήρρισε ν' άνεβείνει, ά-
κολουθεύόμενος άπό τό σκυλί.

— Τό παιδί !

— Δόξα σοι ο Θεός ! Ζει ! φώ-
ναξ ο μυλωνάς.

— Ζει ! Κοιμάται !

— Έλα γρήγορα ! Δέν πρέπει
να αφήσουμε να μάς πάρουν τό
παιδί και τόν δυστυχισμένο τόν
πληγωμένο.

— Καλά λές ! Μπορεί να ξα-
νάρθουν.

— 'Όσο για τό παιδί, δέν είνε
σπουδαίο. Θά τούς πώ πώς είνε
δικό μου.

— Τό ίδιο μπορούμε να πούμε
και για τόν πληγωμένο. Θά είπο-
με πώς είνε άνθρωπος του μύλου.

— Βέβαια ! Κόττι τί χαρτω-
μένο που είνε ! είνε παρητηρώντας
τό παιδάκι. Έπειτα στρεφόμενος
προς την ύπηρέτρια :

— Γιαννούλα ! Πέρ' το ! Ξέρεις
πώς πρέπει να τό φρ νίσεις... Έ-
ίεις θά κυτάξομε τόν πληγω-
μένο...

Η ύπηρέτρια κρέλαβε τή Γα-
θριέλλα και κοιμισμένη άκόμα την
έφερε στό επάνω δωμάτιο.

— Εμπρός. Να δοίμε τώρα τόν
πληγωμένο ήμετις ! Που είνε ή
πληγή του ;

— Να έδώ στό χέρι ! Δέν είνε
μεγάλο πράμα.

— Φέρε την κασέλα με τά
φάρμακα.

Ο ύπηρέτης την έφερε. 'Ο μυ-
λωνάς έβγαλε άπό μέσα κάτι
μπουκαλάκια και έπι ένα τέταρτο
της ώρας έξηκολούθη να φρονιζει
για να ζήσει στας αίσθήσεις του
τόν τραυματία.

— Μου φαίνεται πώς έρχεται
στόν έαυτό τον, είλεν ο ύπηρέτης.

— Ναί ! Ναί !

(Έχει συνέχεια)

ΜΠΡΑΜ ΣΤΟΥΚΕΡ
Ο ΚΑΠΕΤΑΝ
ΒΡΥΚΟΛΑΚΑΣ
 ΣΕΛΙΔΕΣ ΦΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)
 "Ὅταν ὁ γέρον Βῆλλικτων ἤλθε πρὸς συνάντησίν μου καὶ μ' ἐδεκάτισαν διὰ μεταφέρθησαν πράγματα, εἰς τὸ Ὀδύμπου επενήντα κιβώτια χρώματος... μίλλοντος νὰ χρησιμεύσει διὰ διάφορα παίρματα.

Μοῦ ἀνέφερε τὰ τοῦ κατάπλου τῆς «Δήμητρας» εἰς τὸν λιμένα, μοῦ εἰδείξε τὰ διάφορα ἐγγράφια του. Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας μὲ παρέπεμψε εἰς τοῦ συναδέλφου του Κάρτερ καὶ Πάτερσον εἰς ὅποια ἀνέλαβον ἐπίσης τὴν τοποθέτησιν πολλῶν κιβωτίων εἰς διάφορα μέρη, πληρὴ ἀκείνων ποῦ ἐτοποθέτησαν εἰς τὸ μετακινικὸν κτίριον, τὸ παραπλευρῶς τοῦ φρενοκομείου.

Ἐπέστρεψα ἀμέσως εἰς τὸ Δουδύον ἀποφασισμένος νὰ συγχίσω τὰς ἐρεῖνας μου.

30 Σεπτεμβρίου.— Εἰς τὸ σπίτι συνήντησα τὸν Ἀρθουρον καὶ τὸν Κουίνσι Μόρρις. Ἡ κ. Ἀρκερ τοῦς εἶχε εἰσεῖσι καὶ ἐδίδασκαν τὸ ἡμερολόγιον τοῦ συζύγου της καὶ τὸ δικό της. Τοῦς βρήκα νὰ διατελοῦν ἐν καταπλήξει γιὰ ὅσα ἐλάθην. Τὰ ἤθευραν ὅμως πλέον ὅλα καὶ δὲν ἐδίδεσαν τὴν ὥρα νὰ ἀρχίσουν τὸν ἀγῶνα τῶν ἐναντίον τοῦ ὄδου τοῦ βρυκόλακος.

Ἡ κ. Μίνα μ' ἐπῆρξεν ἐν τῇ μεταξὺ ἰδιαιτέρως καὶ μὲ παρεκάλεσε νὰ ἐπισκεφθῶμαι μαζὺ τὸν ἀσθενη μου Ρένφιλδ. Ὅσα εἶχε μάθει περὶ αὐτοῦ ἀπὸ τὸ ἡμερολόγιό μου τὴν ἔκαμαν νὰ ἀνοπομονεῖ νὰ τὸν γνωρίσει.

Δὲν τῆς ἀρνῆθηκα. Ἐπῆραμε τὴν ἄδεια ἀπὸ τοῦ φίλου μας καὶ ἐφύγαμε ἀμέσως γιὰ τὴν κλινικὴν. Ὁ Ρένφιλδ καθότανε στὸ κρεβάτι τοῦ σκεπτικῶς. Μπῆκα μόνος μου μέσα καὶ τοῦ εἶπα πῶς ἐπιθυμῶ νὰ τὸν ἐπισκεφθῶ μὴ κυρία. Ὁ Ρένφιλδ ἦταν ἐντελῶς ἥσυχος. Δὲν ἀρνῆθηκε, ἀντιθέτως μάλιστα, φάνηκε πολὺ πρόθυμος νὰ δεχθῆται τὴν κ. Ἀρκερ.

Ἐδῆγησα τὴν κ. Μίνα στὸν θάλαμόν του. Τοῦ εἶψα τὸ χέρι καὶ αὐτὸς τῆς ἀναπέθηκε τὸν χαιρετισμὸ μ' εὐγένεια. Ἀμέσως κατόπιν ἀρχισε νὰ τῆς διηγῆται τὰ τῆς ἀσθενείας του.

— Ἰπὸ θέτω πῶς εἶμαι καλὰ τώρα, πῶς ἐθεραπεύθη, κα. Λέγω ὑποθέτω γιὰτι καὶ εἶναι δὲν μπορεῖ νὰ εἶνε σίγουρος γιὰ τὸ μισθὸ του. Εἶχα παράδοξες ἰδέες, κυρία μου. Ἐνόμιζα πῶς θὰ παρατείνω τὴν ζωὴν μου, ἀν ἀρχίσω νὰ τρέφομαι μὲ ζωῶς ὑπάρξεις.

Ἐνῶ εἶπα αὐτὰ τὰ λόγια ἀπὸ τὰ μάτια του πέρασε μὴ γρήγορῃ ἀστραπή.

Φοβήθηκα μήπως τοῦ ἐπανῆλθε ἡ μανία τῆς ἀνθρωποκτονίας καὶ ἐτοποθετήθη, μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς κ. Μίνας.

Ὁ Ρένφιλδ τὸ ἀντελήθη καὶ ἐγέλασε πικρά.

— Μὴ φοβάστε με εἶπε. Δὲν θὰ κακοποιήσω τὴν κυρία. Εἶμαι ἐντελῶς ἥρεμος, ὅπως εἰπάτε.

Ὁ Ρένφιλδ διηγήθη κατόπιν διάφορα ἄλλα γεγονότα τῆς ζωῆς του. Ἐπῆρξεν πρὸς τὴν κ. Ἀρκερ μὲ καλωσύνην καὶ αὐτὸ μὲ εἶκα ἐντόπως.

Ὅταν τέλος ἐπρόκειτο νὰ φύγομε, τὴν ἐχαιρέτησε καὶ εἶπε τὰ παράξενα αὐτὰ λόγια.

— Ὑγιαίνειτε καὶ εὐχέμαι νὰ σὰς ξαναῶ ὑπὸ καλύτερες περιστάσεις. Εὐχέμαι νὰ μὴν ταράξει τὸ παραμικρὸ τὴν εὐτυχία σας. Κι' ὁ Ἄδης νὰ εἶνε «κλειστὸς γιὰ σὰς».

Ἐστάθη μὴ σιγῆ, ἐκύταξε γύρω του σὰ νὰ ζητοῦσε καὶ καὶ συνέχισε.

— Σὰς βεβόχομαι νὰ ζήσετε τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς σας εὐτυχισμένον. Ἡ συμφορὰ καὶ ἡ δυστυχία νὰ μὴ σὰς ἔχτυπήσουν τὴν πόρτα. Νὰ εἰσθε πάντοτε ὄρατα καὶ ροδκλή καὶ νὰ διατηρῆτε πάντοτε τὸ αἷμα μέσα στῆς φλέβας σας!

Αὐτὰ τὰ λόγια μοῦ καμν βαθεῖα ἐντόπως. Σκέφθηκα τὸ θάνατο τῆς Δουκίας τῆς συμφορῆς ποῦ ἤμᾳς ἐπληξεν. Γιατὶ εἶπε ὁ Ρένφιλδ αὐτὰ τὰ λόγια;

ἀγῶνα ποῦ θ' ἀρχίζαμε.

Ἐκαθίστην ὅλοι γύρω καὶ ὁ Βὴν Ἐλισγγ εἶπε τὸν λόγον:

— Κύριοι, εἶπε, ἐδ' ἀβίαστε ὅλοι τὰ ἡμερολόγια τὰ σχετικὰ μὲ τὸν κόμητα Δράκουλιν καὶ τὴν βδελυρὰν ὄρασιν του;

— Ναι, εἶπαμε μὲ μὴ φωνή.

— Τότε τὰ ξέρτετε ὅλα, καὶ δὲν μοῦ μένει παρὰ νὰ σὰς ρωτήσω γιὰ μὴ ἀκόμη φορὰ, τὴν τελευταία. Δέχεσθε νὰ λάβετε μέρος στὸν ἀγῶνα κατὰ τὸν κόμητα;

— Δεχόμεθα! εἶπαμε πάλιν μ' ἐναῖστος.

— Σὰς, εὐχαριστῶ φίλοι μου. Δὲν ἀμφέβηκα ποτὲ γιὰ τὴν προθυμία σας. Πρὶν ὅμως συνηνοθηθῶμεν γιὰ τὸν τρόπο ποῦ θὰ ἐνεργήσομε ἐναντίον τοῦ τέρατος αὐτοῦ, πρέπει νὰ σὰς ἐξηγήσω μερικὰ πράγματα. Πρέπει νὰ σὰς πείσω περὶ ἐνὸς γεγονότος. «Ὅτι ὑπάρχουν Βρυκόλακες!» Ναι, σὰς, ἐπιναλαμπάνω, ὅτι ὑπάρχουν. Ὁ βρυκόλακος δὲν εἶνε μύθος, δὲν εἶνε θρόλος πλασμένους ἀπὸ τὸν λαόν. Εἶνε πραγματικότης...

Οἱ βρυκόλακες ἔχουν τὴν δύναμιν εἰσεῖσι μαζὶ ἀνθρώπων, μεταβάλλονται συχνὰ εἰς ἀέρη, προκαλοῦν τὴν δειλίην, παρασύρουν τὰ ἄγρια θηρία καὶ τὰ χρησιμποιεῖν ὡς συμμάχους· εἰσποροῦν νὰ περῶσιν μὲς ἀπὸ τὸ νερὸ τὴν ὥρα τῆς πικερροίας, εἶνε ἰσχυροὶ καὶ ἐπικίνδυνοι. Ἐναντίον τοιούτου τέρατος ἔχομε νὰ πηλασοῦμε. Ἀλλὰ ἐὰν πρόκειται ν' ἀποτύχομε δὲν εἶνε μόνο ὁ θάνατος ποῦ μᾶς περιμένει, ἀλλὰ θὰ γίνουμε καὶ μετὰ βρυκόλακες διότι μὲ αὐτὸ τὸ τέρας. Ὁ κίνδυνος εἶνε τρομερὸς, ἀλλὰ καὶ τὸ καθῆκον μᾶς ἱερὸν. Τί λέτε λοιπόν, δέχεσθε τὸν ἀγῶνα αὐτόν;

— Ναι, τὸν δεχόμεθα!

— Μέχρις ἀποτελέσματος;

— Μέχρις ἀποτελέσματος!

Τότε ὁ Βὴν Ἐλισγγ σηκώθηκε καὶ ἀπὸ ἔβλε τὸ χρυσὸ στυράτο του ἀπάνω στὸ τραπέζι, ἀπλώσε τὸ χέρι του ἀπάνω. Κατόπιν ἤνῳ τὸν εἶπα ἀπὸ τὸ δεξιὸ χέρι καὶ ὁ Ἀρθουρος ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ, ὁ Γουά-

θαν πάλιν μ' εἶπασε ἀπὸ τὸ δεξιὸ χέρι ἐνῶ μὲ τὸ ἄλλο χέρι ἐπῆρξεν τὸ χέρι τοῦ Κουίνσι Μόρρις. Τέλος εἶπασα τὸν Ἀρθουρον ἀπὸ τ' ἀριστερὸ χέρι. Ἔτσι καθὼς ἐώσαμε ὅλοι τὰ χέρια μας, συήψαμε εἰς σιωπηλὰ συμβόλαια καὶ ἐναν μυστικὸ ὄροκο μεταξύ μας.

Ἐνοιωθῆ τὴν καρδιά μου κρύα σὰν τὸν πάγο, ἀλλὰ ὅχι ἡ παραμικρὴ ἰδέα μου ἤθε ν' ἀποτραβηχθῶ. Ἐνακαθήσαμε πάλιν στῆς θέσεις μας καὶ ὁ Βὴν Ἐλισγγ ἐξακολούθησε κάπως φαιδριά, πρᾶγμα ποῦ ἐσημκινε ὅτι τὸ σθερὸ ἔργον μᾶς ἀρχίζε:

— Λοιπόν, τώρα ξέρτε ποῖον ἔχομε νὰ πολεμήσομε. Εἶνε δύνατος τρομερὸς, ἀλλὰ καὶ ἐμεῖς, δὲν εἶμασε χωρὶς δυνάμεις. Ἐχομε μὴ δύναμιν ποῦ δὲν τὴν ἔχουν οἱ βρυκόλακες, ἔχομε τὴν δύναμιν τῆς ἐπιστήμης, ἔχομε τὴν δύναμιν νὰ σκεπτοῦμε καὶ νὰ πράττομε. Ὅχι, εἰ ὥρες τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νύχτας εἶναι δικές μας. Ἐχομε τὴν αὐταπαρνησὶ μᾶς καὶ ὁ ἀγῶν μᾶς εἶνε ἱερὸ σκεπτό. Ὅλα αὐτὰ ἔχουν μεγάλη σημασία.

Τώρα δὲ δοῦμε ποῦ εἶνε τὰ τριτὰ τοῦ ἐχθροῦ μᾶς.

(Ἐχει συνέχεια)

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΣ
ΗΛΙΑ ΒΕΝΕΖΗ
ΤΟ ΝΟΥΜΕΡΟ 31328
 Ἱστορία τῶν Αἰχμαλώτων τῆς Ἀνατολῆς

Πουλεῖται ὁ ὅλα τὰ Βιβλιοπωλεῖα καὶ στὰ Γραφεῖα τοῦ «Ταχυδρόμου» ἀπ' τὸν κ. Καρτέρη
Δραχ. 35

Τὰς τυπογραφικὰς ἐργασίας σας στὸν «Ταχυδρόμον»

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΣΑΜΟΥ
«ΥΙΩΝ Δ. ΙΓΓΛΕΣΗ Α. Ε.»
 ΤΑΚΤΙΚΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ
 Τὸ μοναδικὸν ΕΞΙΠΡΕΣ

“ ΑΛΜΠΕΡΤΑ, ”
 Τὸ ταχύτερον ἐξ ὅλων διαθέτων ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀναπαύσεων καὶ ἀνέσεων ποῦ παρέχει εἰς τὸν ἐπιβάτην καὶ ΚΕΝΤΡΙΚΗΝ ΘΕΡΜΑΝΣΙΝ (καλοριφέρ) εἰς τὰ διαμερίσματα τῆς Α' καὶ Β' θέσεως εἰς τὰ σαλόνια της καὶ εἰς τὰ ὑπόστεγα τῆς Γ' θέσεως ἀκόμη, ἀναχωρεῖ ἐκ τοῦ λιμένος μας ἐκάστην ΤΡΙΤΗΝ 2 μ. μ. ἀκριβῶς διὰ

ΧΙΟΝ - ΠΕΙΡΑΙΑ
 ΑΝΕΣΙΣ - ΕΥΜΑΡΕΙΑ - ΠΟΛΥΓΕΔΕΙΑ

Χορηγοῦνται ἐκπτώσεις ἐπὶ τῶν μετ' ἐπιστροφῆς εἰσιτηρίων.

ΚΟΖΟΥΛΙΤΣ ΛΑΪΝ

Προσεχεῖς ἀναχωρήσεις ἐκ ΠΑΤΡῶΝ καὶ ἐκ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ
ΓΡΑΜΜΗ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ
 «ΣΑΤΟΥΡΝΙΑ» 16ην Μαρτίου ἐκ Πατρῶν κα εὐθεῖαν διὰ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ.

Συνιστάται ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς κ. κ. Ἐπιβάτας ὅπως ἀποφύγασιν τοὺς Μεσίτας τοὺς ἰσχυρίζομενους ὅτι εἶνε Πράκτορες τῆς Ἐταιρείας, ἐνῶ διὰ τὴν βεβαίαν ἐξασφάλισιν, τῶν θέσεων τῶν ὄσον ν' ἀπευδύνωνται οὗτοι ἐνα μῆνα πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν Ὑπερκεανέων εἰς τὸν ἀποκεκλιτικὸν καὶ μόνιμον Πράκτορα τῆς «ΚΟΖΟΥΛΙΤΣ ΛΑΪΝ» διὰ τὰς Νήσους Ἀεθρον καὶ Λημιον

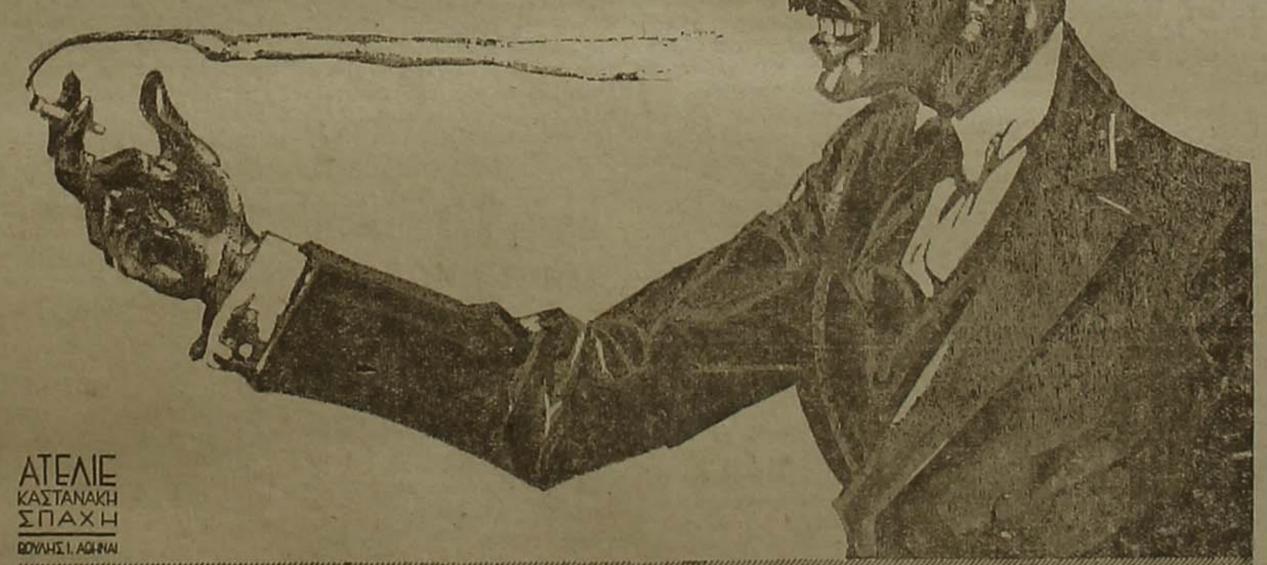
κ. ΑΝΣΕΛΜΟΝ ΔΕ ΠΟΡΤΟΥ
 ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΟΚΥΜΑΙΑΣ

ΚΛΙΝΙΚΗ
 ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ ΜΑΙΕΥΤΙΚῆ-ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚῆ
ΕΥΣΤΡ. ΣΑΛΑΤΕΛΛΗ
 ΕΝ ΜΥΤΙΑΝΝῆ (Λεωφόρος Καβέτσου)

Κάθε ἐπίτοκος εὐρίσκει ἀσφάλειαν κατὰ τὸν τοκετὸν, ἀσηψίαν καὶ καθαριότητα τελείαν καὶ ὑπηρεσίαν εἰδικῶς ἐκπαιδευθεῖσιν. Θεραπευεῖ ὅλων τῶν Γυναικολογικῶν νοσημάτων καὶ τῆς στειρώσεως. Θάλαμοι Α' καὶ Β' θέσεως.

Ἐξετάσεις βρεφῶν γίνονται καθ' ἐκάστην 9-12 καὶ 3-5 μ. μ.

Ἐπὶ ἴχου βρήκα ἓνα ἰσχυρὸ 11 δραχμ. μὲ ἰσχυρὴν καπνὰ Ἀγρινίου.

ΑΤΕΛΙΕ
 ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ
 ΣΠΑΧΗ
 ΒΟΥΛΗΣ 1. ΑΘΗΝΑΙ

ΠΑΠΑ ΠΑΠΑΤΟΣ
ΣΤΙΓ ΔΡΕΤΤΑ

ΚΥΤΙΟΝ 22 ΣΙΓΑΡΕΤΤΩΝ	ΔΡΧ. 11. -
» 26	» ΝΤΑΜΕΣ » 12. -
Κ. ΜΙΚΡΟ 11	» » 5.60
» 13	» ΝΤΑΜΕΣ » 6. -

